

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/59/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623010040
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3623010040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. júla 2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C., D. E. XXXX/XX, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/16/2023 zo dňa 13.4.2023 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj o zrušení skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. B. pri nezmenenom výroku o vine o d s u d z u j e podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný z a r a d ů j e na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa súčasne r u š í výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/4/2023 zo dňa 30.01.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/11/2023 zo dňa 20.03.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/16/2023 zo dňa 13.4.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 24.09.2022 v čase okolo 17:00 hod. v Partizánskom na ul. D. E., na terase pohostinstva s názvom „Kotolňa“ fyzicky napadol poškodeného B. F. tak, že k nemu pristúpil od chrbta a udrel ho do zadnej časti hlavy, následkom čoho poškodený tvárou narazil do stola pred ním, za ktorým sedel a spadol na zem, kde pri páde si narazil koleno pravej nohy o betón, pričom ako sa zdvíhal zo zeme tak ho obžalovaný udrel niekoľkokrát päťou do oblasti hlavy, čím poškodenému B. F. spôsobil zranenia ľahké, a to: zlomeninu nosových kostí, odreninu nosa a zmliaždenie a odreninu kolena vpravo, v dôsledku ktorých bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu 5 až 6 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), m), 38 ods. 2, 41 ods. 1, 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/4/2023-163 zo dňa 30.01.2023, právoplatným dňa 20.03.2023 v

spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/11/2023-183 zo dňa 20.03.2023, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote prokurátor napadol odvolaním čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že výrok o treste považuje za nezákonný a nesprávny, nakoľko trest je uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v rozpore so zásadami pre ukladanie trestov. Nesúhlasil s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. obžalovanému, teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti za súčasného uloženia aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval. Samotné priznanie sa k spáchaniu trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie a vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe na hlavnom pojednávaní, nemôže súčasne obsahovo napĺňať obe poľahčujúce okolnosti, ale iba jednu z nich. Súd prvého stupňa neuviedol u obžalovaného žiadne ďalšie konkrétne „aktivity“, z ktorých by sa dala vyvodiť jeho aktívna pomoc, keď v priebehu prípravného konania odoprel aj vypovedať. Nesprávnym priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. vznikla situácia, že súd prvého stupňa neukladal obžalovanému trest v sprísnenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ale za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. Správne mal ukladať trest v sadzbe 16 mesiacov až 36 mesiacov. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa nezohľadnil ani doterajší život obžalovaného, ktorý sa stíhaného skutku dopustil, hoci už bol za iný úmyselný trestný čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/75/2021 zo dňa 6.12.2021, právoplatným dňa 4.1.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/79/2021 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 10.1.2022. Ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody neodradil obžalovaného od opätovného spáchania trestnej činnosti, a to v časovom odstupe iba niekoľkých mesiacov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému pri priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a priťažujúcich okolnostiach podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., použitie § 38 ods. 4 Tr. zák. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby so zradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/4/2023 zo dňa 30.01.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/11/2023 zo dňa 20.03.2023.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní:

- Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridrižovala konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora.
- Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol. Uviedol, že sa teraz vrátil z výkonu trestu a našiel si prácu. Táto trestná vec bola len o strkanici, poškodenému chcel dať aj nejaké finančné prostriedky ako kompenzáciu, poškodený to však odmietol. Poukázal na to, že má chorú matku a brata, všetko je mu ľúto a navrhol, aby mu odvolací súd prípadne uložil alternatívny trest.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné, a to čo do namietanej neprimeranej miernosti uloženého trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania prokurátora bola jednak nesprávnosť uloženého trestu spočívajúca v nesprávne určenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, čím malo dôjsť k uloženiu trestu odňatia slobody mimo zákonnej trestnej sadzby a tiež neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň u neho zistil aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený, pričom na odsúdenie je potrebné prihliadať. Vzhľadom k tomu ukladal obžalovanému trest pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák., pričom mu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/4/2023 zo dňa 30.01.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/11/2023 zo dňa 20.03.2023 ukladal podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest podľa trestného činu najprísnejšie trestného, a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne, pričom prihliadol na osobu obžalovaného, najmä jeho trestnú a priestupkovú minulosť.

Odvolačný súd úvodom uvádza, že sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa pokiaľ ide o druh uloženého trestu, ako aj nevyhnutnej potrebe výkonu tohto trestu, ale aj správne určenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd prvého stupňa v tejto časti pri ukladaní trestu postupoval správne a zákonne. Odvolačný súd preto nezistil žiadny dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste z dôvodu jeho nesprávnosti (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.).

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora, že súd prvého stupňa nemal obžalovanému pri priznaní sa k spáchaniu trestného činu, jeho úprimnom oľutovaní a vyhlásení obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní priznať súčasne obe poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., ale iba jednu podľa § 36 písm. l) Tr. zák., odvolačný súd sa s touto námietkou prokurátora nestotožnil. Podľa § 36 písm. n) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Trestný zákon pritom výslovne bližšie neupravuje, o napomáhanie ktorým orgánom sa má jednať, z čoho možno podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť, že sa tým myslí nielen fáza prípravného konania, ale aj konania pred súdom. Nie je potom relevantná tá skutočnosť, že obžalovaný v prípravnom konaní využije svoje zákonné právo a odoprie vypovedať, keď následne v súdnom konaní na hlavnom pojednávaní sa prizná k spáchaniu trestnej činnosti, z ktorého dôvodu urobí vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, čím napomáha pri objasňovaní svojej trestnej činnosti príslušným orgánom, v tomto štádiu trestného konania súdu.

Odvolačný súd pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (ako na napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu či pomermi páchatela môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

Na druhej strane odvolačný súd považoval odvolaciu námietku prokurátora o neprimeranej miernosti uloženého trestu už za dôvodnú. V tomto smere sa podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa nedôsledne riadil všetkými zásadami pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a nedostatočne pri určovaní výmery trestu prihliadal na spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom ním uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, teda iba o jeden mesiac zvýšený oproti trestu uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/4/2023 (vo výmere 8 mesiacov) považuje odvolačný súd za neprimerane mierny. Odvolačný súd preto zistil dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste z dôvodu jeho neprimeranej miernosti (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.).

Odvolačný súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval v zásade správne v tom smere, že obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože ho teraz odsudzoval za trestný

čin, ktorý spáchal dňa 24.9.2022, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (dňa 30.1.2023), s ktorým záverom sa stotožnil i odvolací súd. Napriek tomu, že súd prvého stupňa aj uvedený spisový materiál v inej trestnej veci obžalovaného na hlavnom pojednávaní oboznámil, nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti významné pre ukladanie trestu obžalovanému.

Odvolací súd najmä poukazuje na to, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody za spáchanie dvoch úmyselných trestných činov, a to prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o prečin výtržníctva, podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné prihliadnuť k spôsobu spáchania tohto trestného činu, ktorý nemožno označiť inak ako „zákerý“. Obžalovaný pristúpil k poškodenému odzadu a udrel ho do zadnej časti hlavy, následkom čoho poškodený narazil tvárou do stola a spadol na zem a keď sa dvíhal zo zeme, obžalovaný ho ešte opakovane udieral päťou do hlavy. Takéto skutkové okolnosti nemožno označiť za „štandardné“, resp. typické pre napadnutie inej osoby a už vôbec sa nemožno stotožniť so zľahčovaním tohto skutku obžalovaným na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, keď uvedenú trestnú činnosť označil len výrazom „strkanica“. Takéto zľahčovanie útoku by potom mohlo evokovať, či obžalovaný skutočne úprimne oľutoval spáchanú trestnú činnosť.

Pokiaľ ide o prečin nebezpečného vyhrážania, v tomto smere nemožno prehliadnuť, že sa ho obžalovaný dopustil opätovne na svojej matke, ktorá ho nechala u seba bývať, pričom druhýkrát tak konal po tom, ako už bol jedenkrát vo výkone trestu odňatia slobody za tento trestný čin spáchaný na tej istej osobe, opätovne na svojej matke. Z uvedeného je zrejmé, že výkon trestu odňatia slobody nemal na obžalovaného žiaduci vplyv, nedošlo k náprave obžalovaného, trest nesplnil svoj účel a nevedol obžalovaného k tomu, aby na slobode viedol riadny život, pričom je nevyhnutné zdôrazniť správnosť odvolacej námietky prokurátora, že obžalovaný sa trestných činov dopustil v krátkom časovom období po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (do jedného roka od jeho prepustenia).

Okrem toho súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil nielen predchádzajúci život obžalovaného, ale aj jeho osobu, keď podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný má výrazne agresívnu povahu, keď sa jednak opakovane dopúšťa úmyselných násilných trestných činov proti iným osobám, ale aj násilnému protiprávnemu konaniu proti majetku, kedy bol trikrát postihnutý za spáchanie priestupku - rozbitie sklenej výplne dverí, jedenkrát v byte a dvakrát vo výťahu. Negatívne poznatky o jeho osobe napokon „dokresľuje“ aj priestupkový postih za drobnú krádež v obchode a tiež skutočnosť, že je užívateľom návykových látok, vrátane omamných a psychotropných látok.

Odvolací súd vyhodnotil preto osobu obžalovaného vzhľadom na jeho predchádzajúci život za takú, ktorej náprava a schopnosť viesť riadny život v budúcnosti je výrazne sťažená.

Pri takto zistených nielen okolnostiach spáchania trestných činov, ale aj osoby obžalovaného, jeho predchádzajúceho spôsobu života a možností jeho nápravy bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné pri rešpektovaní všetkých zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák. trest obžalovanému sprísniť, pričom za primeraný, zákonný a spravodlivý považoval odvolací súd súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne.

Uložený nepodmienečný trest, stále ešte v dolnej polovici trestnej sadzby, avšak bližšie k stredu trestnej sadzby, dostatočne zohľadňuje aj priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestných činov, ako aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, všetky okolnosti spáchania trestných činov a zároveň v rámci individuálnej prevencie vytvorí vhodné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a v rámci generálnej prevencie dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania obdobných trestných činov a tiež dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Tento trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, odvolací súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, ako aj zrušenie výroku o treste skoršieho rozsudku, a sám obžalovanému podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil primeraný nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/4/2023 zo dňa 30.01.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/11/2023 zo dňa 20.03.2023 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výrok o vine v napadnutom rozsudku zostal týmto nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.